

1 ולכן מפרש רש"י: משה רבינו אומר "ראה אנכי נותן" - כיון שמדובר אודות ענין חדש של "ברכה
2 וקללה" - "האמורות בהר גריזים ובהר עיבל".

3 והחידוש של ה"ברכה וקללה" "האמורות בהר גריזים ובהר עיבל" לגבי ברכות וקללות שנאמרו עד
4 עתה - מובן מפירוש רש"י על הפסוק⁶ "הנסתרות לה' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו", "ואם תאמרו מה
5 בידינו לעשות, אתה מעניש את הרבים על הרהורי היחיד . . אין אני מעניש אתכם על הנסתרות, שהן
6 לה' אלקינו, והוא יפרע מאותו יחיד, אבל הנגלות לנו ולבנינו לבער הרע מקרבנו, ואם לא נעשה דין
7 בהם, יענשו את הרבים . . (לאחרי) שעברו את הירדן משקבלו עליהם את השבועה בהר גריזים ובהר עיבל
8 (כמו שכתוב⁷ "וענו כל העם ואמרו אמן"), ונעשו ערבים זה לזה"⁸, והיינו, שהברכה והקללה אינם ענין
9 פרטי ששייך לכל אחד מישראל בפני עצמו, שכאשר יקיים את המצוות ייטב לו, ואם לאו כו', אלא
10 באופן שגם הנהגת היחיד שייכת ופועלת על חבירו וגם על הרבים, כיון שכל ישראל "נעשו ערבים זה
11 לזה"⁹.

12 ומצד גודל החידוש שבדבר, הוצרך משה להקדים ולהודיע לבני ישראל ולהכין אותם לכך - עוד
13 לפני שציוה אותם על זה: "ויצו משה את העם גו' אלה יעמדו לברך את העם על הר גריזים . . ואלה
14 יעמדו על הקללה בהר עיבל גו' וענו הלויים ואמרו וגו'"¹⁰ (וחזר והזכיר זאת גם בפרשת נצבים, באמרו
15 "והנגלות לנו ולבנינו") - שזהו אמרו כאן: "ראה אנכי נותן . . ברכה וקללה", "האמורות בהר גריזים
16 ובהר עיבל", היינו, שמודיע להם כבר עתה אודות הברכה והקללה שעתידים לקבל על המצוות בהר
17 גריזים ובהר עיבל.

18 ה. ויש לקשר ענין זה עם תוכן הזמן שבו קורין פרשת ראה - (שבת מברכים או) ראש חודש אלול:
19 ענינו של חודש אלול הוא - ההכנה לראש השנה, שבו מודגשת אחדותם של בני ישראל, כפי שמבאר
20 רבינו הזקן ב'לקוטי-תורה'¹¹ בנוגע לפרשת נצבים, "אתם נצבים היום כולכם וגו'"¹², ש"פרשה זו קורין
21 לעולם קודם ראש השנה", כי "היום" קאי על ראש השנה, ש"כל ניצוצי נשמות נצבים ומתעלים במקורם
22 הראשון ביום זה עד לפני הוי', ראשיכם שבטיכם וגו' מחוטב עציך עד שואב מימין . . להיות לאחדים
23 כאחד".

24 וכשם שמודגשת אחדותם של ישראל בפרשת נצבים שבסוף חודש אלול, מודגשת היא גם בפרשת
25 ראה שבהתחלת חודש אלול - "נעוץ סופן בתחלתן"¹³ - "ראה אנכי נותן . . ברכה וקללה, האמורות בהר
26 גריזים ובהר עיבל", שהחידוש בזה הוא בענין אחדותם של ישראל, ש"נעשו ערבים זה לזה".

* * *

27 ו. מאמר (כעין שיחה) דיבור-המתחיל ראה אנכי נותן לפניכם היום.
28 [כבוד-קדושת אדמו"ר שליט"א אמר, שאלו שלמדו ה'לקוטי-תורה' השבועי, וכן אלו שמקווים
29 לסיימו עד הבדלה - יאמרו "לחיים"¹⁴, וימשיכו על-ידי-זה את הענין ד"לאחדים כאחד" ממש, וסיים
30 בברכת שנה טובה ומתוקה].

* * *

(10) תבוא שם, יא-יד.
(11) ר"פ נצבים (מד, א).
(12) ר"פ נצבים.
(13) ספר יצירה פ"א מ"ז.
(14) ראה גם תורת מנחם חמ"ד ע' 251. וש"נ.

(6) נצבים כט, כח.
(7) תבוא כז, טו.
(8) החידוש בערבות זו לגבי מש"נ ב'פ' בחוקותי (כו, לו) "וכשלו איש באחיו", "זה נכשל בעוונתו של זה שכל ישראל ערביין זה לזה" (פרש"י) - ראה לקו"ש ח"ט ע' 270 הערה 28.
(9) חסר קצת (המו"ל).